

[Kaj Andresen.]

Der er fra privatseminariernes side fremført betænkeligheder vedrørende § 31, stk. 4, det afsnit, der drejer sig om lærerrådenes og elevrådenes beføjelser. Jeg vil gerne anmode den højtærede undervisningsminister om, hvis han kan, at bekræfte den opfattelse, som er udvalgets, at disse beføjelser ikke vil blive fastsat uden efter forhandling med seminarierådet, hvor privatseminariernes særlige interesser er repræsenteret.

Undervisningsministeren (Bomholt): I henhold til § 31, stk. 4, skal de nærmere bestemmelser vedrørende lærerrådenes og elevrådenes virksomhed fastsættes af undervisningsministeren. Nu anmodes jeg af den ærede ordfører om, at disse bestemmelser, hvad angår privatseminarierne, først fastsættes efter forhandling med seminarierådet. Det er jeg fuldstændig indforstået med. Jeg har forstået, at det er et almindeligt ønske, at privatseminariernes lærere og elever skal have de samme demokratiske rettigheder, som er gældende for statsseminariernes vedkommende. Det er også et naturligt og rimeligt standpunkt, når det betænkes, at lederne og lærerne på såvel statsseminarierne som på privatseminarierne skal samarbejde indenfor rammerne af det samme seminarieråd. En stor del af de private seminarier er i parentes bemærket selvejende institutioner. Det er ikke udelukket, at det enkelte seminariums fundats indeholder visse bestemmelser om samvirke mellem forstander og lærere. Jeg tror ikke, at der foreligger nogen alvorlig problematik med hensyn til § 31s konsekvenser for private seminarier. Ved forhandling er det lykkedes os indtil nu at nå frem til enighed vedrørende lovforslaget. Hvorfor skulle vi ikke også nå frem til enighed med hensyn til dette punkt i et kommende cirkulære eller regulativ?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 121 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om værnepligt.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5283; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 1005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren (Victor Gram): Udvalget har haft forslaget til fornyet behandling og har delt sig i et flertal og et mindretal ligesom ved afgivelsen af betænkning til anden behandling, og mindretallet, repræsenterende det radikale venstre, kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Jeg skal på flertallets vegne anbefale at stemme for lovforslaget i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

A. C. Normann: Da vort partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, er forhindret i at være tilstede, vil jeg gerne anbefale, at man undlader at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 110 stemmer mod 11; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandling af sager angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed m. v. [om bortfald af ankenævnet].

(Første behandling findes i tidenden sp. 5299).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om motorkøretøjer. [Af Stæhr Johansen m. fl.]

(Første behandling findes i tidenden sp. 2177; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 979).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Stæhr Johansen): Udvalget har holdt 5 møder og haft flere samråd med den højtærede minister. Man har særlig drøftet præmien for den ansvarsforsikring, som udvalget er enedes om at anbefale folketinget at gennemføre. Fra Assurandør-Societetet har justitsministeren fået den oplysning, at denne præmie, som vil blive ens over hele landet, vil andrage 18 kr. Jeg har imidlertid forstået på ministeren, at når der er gået et par år og man har været i stand til at beregne risikoen med større sikkerhed, end man er i dag, vil forhandlingerne om præmiens størrelse blive genoptaget. Derefter har ministeren stillet ændringsforslag, som udvalget tiltræder, gående ud på, at lovforslagets tekst betegnes som § 1, og at der som nyt stk. 2 i forslaget til en ny § 40 a indføres:

„Føreren af en sådan cykel skal under kørslen til enhver tid på forlangende af politiet ved forevisning af præmiekvittering godtgøre, at foreskrevet ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft.“

Som ny § 2 tilføjes endelig, at denne lov træder i kraft den 1. august 1954.

Vi havde naturligtvis håbet, at det kunne lykkes at gennemføre lovforslaget noget tidligere, men de mange forhandlinger har sinket arbejdet, og da der må være en rimelig tid til at føre bestemmelsen om lovpligtig ansvarsforsikring ud i praksis, har udvalget kunnet tiltræde, at loven træder i kraft den 1. august 1954.

Jeg anbefaler folketinget at stemme for lovforslaget med de foreslåede ændringer. Som en af forslagsstillerne kan jeg naturligvis kun udtale min tak til de partier — det drejer sig om de udvalgsberettigede partier — der har tilsluttet sig forslaget; det samme gælder den højtærede justitsminister.

Tholstrup: Jeg kan desværre ikke takke udvalget, for jeg synes ærligt talt, at det er et meget sløjt resultat, der er kommet ud af forhandlingerne. At tænke sig, at her sidder 17 medlemmer af det høje ting, som ikke har evnet at finde frem til en praktisk ordning! Nu skal politiet ved stikprøver finde ud af, om folk kører med dette kort i lommen, ligesom vi kører med vort jernbanekort i lommen. Man bør også tænke på, at de folk, der kører på knallert, ofte er i arbejdstøj, måske ikke stort andet end en overall, hvor der ikke er mere end et par lommer, og har stoppet kortet ned i en af dem sammen med skruenøgle, tvist og andre ting, og så bliver teksten hurtigt visket ud, så man ikke kan læse, hvad der står på det. Hvorfor ikke finde en ordning med et mærke på selve knallerten, en lille plade på nogle få kvadratcentimeter, således at politiet straks kan se, at præmien er betalt, og denne mand behøver ikke at antastes, for at beviset kan blive forevist? Det tyder på, at folketinget er overbejdet med arbejde, når man i et udvalg, der har holdt ikke mindre end 5 møder, ikke har kunnet nå et bedre resultat.

Vedrørende omkostningerne ved forsikringen vil jeg bemærke, at 18 kr. forekommer mig at være et meget stort beløb. Der kører titusinder af knallerter; derfor må